

МАЈА СИМИЋ

ОГЛЕДНИ СЛУЧАЈЕВИ ЈЕДНЕ АНТРОПОМЕТРИЈЕ

Сан 5
2012, дигитална графика
2 x 63 cm x 100 cm

Dream 5
2012, digital print
2 x 63 cm x 100 cm

МАЈА СИМИЋ
ОГЛЕДНИ СЛУЧАЈЕВИ ЈЕДНЕ АНТРОПОМЕТРИЈЕ

МАЈА SIMIĆ
EXPERIMENTAL CASES OF AN ANTHROPOMETRY

Продајна галерија "Београд"

децембар 2016.

Београд

Јелена Кривокапић

МАЈА СИМИЋ

Огледни случајеви једне антропометрије

Попут традиционалних ликовних дисциплина, сликарства, скулптуре или архитектуре, и графика је у својој историји од времена ренесансе, преко Вазаријевих студија, па све до 20. века и наука теоретичара Климента Гринберга – као последица дебате о респектабилном достојанству и приоритету сликарства на рачун скулптуре – као свој основни квалитатив и специфичност преузела императив о оптичком примату, тачније о „пиктуралним“ вредностима свог медија. Један од разлога за тако нешто, дуго је био последица мишљења да се једно уметничко дело не може конфигурирати отискивањем просте материје или „еманације“ њеног референта, већ само исказивањем неке конкретне идеје форме-нацрта, демонстрацијом такозваног *disegno*-а.

Disegno се, као стратешки концепт хуманиста и генерички концепт ликовних уметности, као и пиктурални атрибут једног *cosa mentale* и еклузивног носиоца кључних естетских вредности класично опредељених дисциплина, временом мењао, проширивао или, је, на против, у потпуности аболиран. Пракса отискивања, индиректно и графичког медија, у 20. веку, добила је на значају на рачун негације сликарског илузионизма или оптичког примата медија, кроз различите генезе „идеје о отискивању“, од критике ретиналног, које не заборавља обавезујуће сагледавања дела као хаптичког феномена, погледа контактом; преко отиска као архетипа произведеног несвесним поступцима аутора, ре-интегрисањем трагова ишчезлих цивилизација; до идеје отиска као оживљавање трагова ритуално-магијских или поступака вођених антрополошким увидима (М. Дишан, Џ. Полк, И. Клајн, Ђ. Пане, Ђ. Пеноне...).

Класична уметност, али и искуство савремене виртуелне реалности, гледано из једног сасвим другог угла, створили су културе које на најразличитије начине ефемеризују феномене отиска и контакта или чак врло ефикасно креирају „фобију додира“. У раду **Маје Симић**, осим са горе поменутих естетских праксама 20-вековног отискивања, одиграва се и „сусрет“ са културама које негују праксу специфичне интеракције отиска и контакта, од препознатљивог религијског наслеђа – отискивање светачких тела на тканичним покровима и традиција *ex voto*-а; преко ревидирања познатих антрополошких увида – кроз праксу излагања отисака посмртних маски у кабинетима реткости или приказивањем анатомских делова тела у научне сврхе; као и покушаја крајње деликатног увезивања различитих естетских чинова уметнице са интимним ритуалима свакодневице – повезивање традиционалне иконографије солуцијског прочишћења, трансгресије тела у патњи или љубавној екстази са паралелно дубоко укорењеним личним искуством и аутобиографским записима.

Осовину овог рада представља специфична аутопортретска концепција, тачније тело саме уметнице, процесуирано у етапним отискивањима тела на различитим подлогама (емајлиране подлоге, памучне тканице, плексиглас, папир, дрво, стакло и керамичке плочице), у идентичним хоризонталним положајима који ре-интегришу ова искуства рада у различитим графичким медијима и ритуале свакодневице који настоје да успоставе нову равнотежу односа између концепта и праксе *отиска*, *додира* и *контакта*. Рад под називом **Редовно се купала**, представља

можда први генерички акт ове интроспекције у чијем је средишту само тело уметнице, брутална материја отиснута у реалној сразмери 1 на 1 (отискивање тела одиграва се у купатилској кади, стана у коме уметница живи), у покушају емпатије и ре-интеграције са ишчезлим присуством духа претходних станара или онога што студије културне антропологије називају фаталност сусрета са својим сопственим двојником или својим неизоставним *Другим*. По казивању саме уметнице у овом раду она: „У првој верзији сам лице отворених уста отиснула тако да се отвор уста поклопи са одводом, како бих нагласила да низ одвод не одлази само материја него и дух и живот, као и да бих убедљивије пренела утисак волумена рупе, непознате празнине у којој све нестаје. У намери да нагласим аспект пролазности, при другом отиску сам заузела положај који наговештава патњу и смрт, који алудира на фетални положај мртвих у старим гробницама, али без спокоја, главе забачене у крику очаја. Трећи отисак се састоји из два отиска настала репозиционирањем тела, са алузијом на последњи трзај, покушај да се превазиђе смрт, продужи живот.“

У серији радова под називом *Док нас смрт не растави, Кревети и Снови*, рекреира се неколико формалних обележија брака, од брачне фотографије и брачне заклетве, до апологетике свакодневице једног (љубавног) пара, кревета као простора њихове индивидуалне и партнерске разлике, размене и потенцијалне агоније због неинтегрисаног *сопства* у једном од најделикатнијих састава заједнице индивидуа, а то је брачна заједница. Посебно у серијама *Кревети* и *Снови*, партнерски живот може се разумети као најбруталнији отисак без претходног пробног отиска, конфигурација без порекла и перспективе, саздана на „разликама и одлагањима“, насталим на случају идеалног поклапања и измицања идентичних графичких матрица / емоционалних стања / линеарних састава. Циклуси *Кревети*, *Снови* и *Док нас смрт не растави* дочарали су нам, на један сасвим другачији начин од триптиха *Редовно се купала*, ово искуство атрофиране визуелности, антрополошку игру контакта и дистанце, поглед контактом, међупростор пробуђене и (не)размењене чулности, причу о чистом и нечистом, потрагу о сопству као о времену путујућег, пролазећег и неодомаћеног, али мог неопозивог *Другог*, причу о апотеози љубави и човечности.

Сва три циклуса настајала од 2002. године до данас, иако предочени кроз иконографију интимних записа и места фаталне симетрије сопства и његовог *Другог*, кроз потрагу о идентитету на месту његовог вишеструког порекла, једновремено представљају феномене комплексне социјалне интеракције и културе у којој се још од нововековног времена до данас преплићу визуелни елементи самог контакта и аспекта ствари, меморабилије предмета између реликвије и портретског отиска, симболични гестови живих и гестови преминулих, као и бележење рада времена у трајању живљеног бола, жеље и љубавне чежње.

Маја Симић

alanmaja@gmail.com

Рођена у Кикинди 1975. године. Дипломирала на Графичком одсеку Факултета ликовних уметности у Београду 2002. године, а магистрирала 2005. Од 2013. године на уметничким докторским студијама. Самостални уметник од 2003. године. Излаже од 2001. године на преко 120 групних изложби у земљи и иностранству.

Самосталне изложбе

- 2016. Ликовна Галерија, КЦБ, Београд
- 2013. Галерија Графички колектив, Београд;
Галерија S, Кикинда
- 2008. Галерија Графички колектив, Београд;
- 2005. Ликовни салон Дома културе, Чачак;
Галерија ФЛУ, Београд
- 2004. Галерија Нордијска светлост (Nordens Ljus—Galleri), Стокхолм,
Шведска
Галерија 77, Ниш
- 2003. Галерија Графички колектив, Београд;
Галерија Terra, Кикинда

Награде и стипендије

- 2016. Трећа награда, 10. Ех Ју конкурс за графику, Београд
Откуп Министарства културе Републике Србије
- 2015. Велики печат, Графички колектив, Београд
Друга награда, III Интернационални салон графике, Краљево
Откуп Министарства културе Републике Србије
- 2014. Контраст награда, I Интернационални тријенале дигиталне графике, Фрибур, Швајцарска
Откуп Министарства културе Републике Србије
- 2012. Награда Министарства културе Републике Србије,
Мала графика, Галерија Графички колектив, Београд
- 2004. Награда Министарства културе Републике Србије,
Мала графика, Галерија Графички колектив, Београд
- 2003. Откуп уметничких дела Секретаријата за културу
града Београда
- 2002. Награда за графику Ђорђе Андрејевић Кун за 2001–2002.
годину
Стипендија фонда Краљевског дома Карађорђевића
- 2001. Награда Факултета ликовних уметности за графику за
2000–2001. годину;
Трећа награда за екс либрис Француског културног центра
у Београду

Одабране групне изложбе

- 2016. I Нишки салон: 20/2, Галерија Србија, Ниш
- 2015. INTERBIFER, Тузла, БИХ
III међународни салон графике, Градска галерија, Краљево
Бијенале савремене графике, Ferme ta boîte – Shut up,
Троа Ривје, Квебек, Канада
Бијенале акварела, Савремена галерија, Зрењанин
- 2014. I Међународни тријенале дигиталне графике, Галерија
Контраст, Швајцарска
II Међународни тријенале графике, Павиљон Цвијета Зузорић,
Београд
Кључна реч: графика, Галерија Графички колектив, Београд
- 2014, 2005, 2003. Међународно бијенале уметности минијатуре,
Модерна галерија, Горњи Милановац
- 2012. Дијалог, Центар за графику и визуелна истраживања
Академија, Београд
- 2009. Савремена графичка продукција у Србији, Отисак времена,
Академија ликовних уметности, Ксиан, Кина
Графика без притиска и отиска, Галерија Графички колектив,
Београд
- 2007. Различити аспекти фигурације, Samsung Raemian Галерија,
Сеул, Кореја
IX Међународни бијенале цртежа и графике, Masters of Drawing
and Graphic Art, Ђер, Мађарска
- 2006. Грифон, Бијенале графичког дизајна, Галерија Графички
колектив, Београд
- 2005. V Међународни бијенале савремене графике, Музеј лепих
уметности, Лијеж, Белгија
Страно, блиско, Културни центар Србије, Париз
- 2005, 2003. Златно перо Београда, VI Међународни бијенале
илустрације, Галерија Прогрес
- 2004. Графика данас, Центар за визуелна истраживања Круг, Чачак;
Солун, Грчка
Релацијска лепота, Exposeptember, Skulpturens Hus, Стокхолм,
Шведска
La Collecte Internationale Two, Центар за графику и визуелна
истраживања Академија, Београд
I Међународна FISAE изложба CGD еклибриса, Синкт Никлас,
Белгија
- 2003. Препознати рукопис, Галерија савремене уметности, Центар за
културу Панчево
Изложба Огледало Балкана, Лице – Идентитет, Галерија
Народног музеја, Краљево
Балканска графика, Магацин В, Солун, Грчка
42. Октобарски салон, Галерија УЛУС–а, Београд

Кревет 4
2002, дигитална графика
2 x 63 cm x 100 cm

Bed 4
2002, digital print
2 x 63 cm x 100 cm

Редовно се купала 1 | *She Bathed Regularly 1*
2002, дигитална графика | 2002, digital print
63 cm x 100 cm | 63 cm x 100 cm

Редовно се купала 2
2002, дигитална графика
63 cm x 100 cm

She Bathed Regularly 2
2002, digital print
63 cm x 100 cm

Редовно се купала 3
2002, дигитална графика
63 cm x 100 cm

She Bathed Regularly 3
2002, digital print
63 cm x 100 cm

Отисак, лице
2004, дигитална графика
63 cm x 100 cm

Imprint, Face
2004, digital print
63 cm x 100 cm

Maja Simic

alanmaja@gmail.com

Born in Kikinda (Serbia) in 1975. Degree in Printmaking (2002) and Magistra of Arts Degree (2005) from the Faculty of Fine Arts in Belgrade. PhD Candidate since 2013. Freelance artist since 2002. Has exhibited internationally since 2001 at more than 120 group exhibitions.

Solo Exhibitions

- 2016 The Art Gallery, Cultural Centre of Belgrade
- 2013 Graphic Collective Gallery, Belgrade
Gallery S, Kikinda, Serbia
- 2008 Graphic Collective Gallery, Belgrade
- 2005 Culture House, Cacak, Serbia
Faculty of Fine Arts Gallery, Belgrade, Serbia
- 2004 Nordens Ljus–Galleri, Stockholm, Sweden
Gallery 77, Nis, Serbia
- 2003 Graphic Collective Gallery, Belgrade, Serbia
Gallery Terra, Kikinda, Serbia

Awards and Grants

- 2016 3rd Award, 10th Ex Yu Printmaking Competition, Belgrade, Serbia
Ministry of Culture Award
- 2015 The Great Seal, Graphic Collective Gallery, Belgrade
2nd Award, Third International Printmaking Exhibition, Kraljevo, Serbia;
Ministry of Culture Award
- 2014 Contraste Award, 1st International Digital Printmaking Triennial,
Contraste Association Galerie, Fribourg, Suisse;
Ministry of Culture Award
- 2012 Ministry of Culture Award, Small Print Exhibition, Graphic Collective
Gallery, Belgrade
- 2004 Ministry of Culture Award, Small Print Exhibition, Graphic Collective
Gallery, Belgrade
- 2003 City of Belgrade Art Council Award, Serbia
- 2002 Printmaking Award Djordje Andrejevic Kun for 2001–2002;
Scholarship of the Royal House Karadjordjevic Fund
- 2001 Faculty of Fine Arts Award for Printmaking for 2000–2001;
3rd Prize at the International Competition for the French Cultural
Centre in Belgrade Ex Libris

Selected Group Exhibitions

- 2016 1st Nis Salon 20/2, Gallery Serbia, Nis, Serbia
- 2015 International Biennial of Drawing and Printmaking, INTERBIFEP,
International Portrait Gallery, Tuzla, Bosnia and Herzegovina
3rd International Printmaking Salon, Association of Fine and
Applied Artists, Kraljevo, Serbia
International Biennial of Contemporary Printmaking, Ferme ta boite
– Shut up, Trois-Rivieres, Quebec, Canada
Aquarelle Biennial, Contemporary Art Gallery, Zrenjanin, Serbia
- 2014 1st International Triennial of Digital Prints, Gallery Contrast,
Switzerland
2nd International Printmaking Triennial, Cvijeta Zuzoric, Belgrade
Key Word: Printmaking, Graphic Collective Gallery, Belgrade
- 2014, 2005, 2003 International Biennial of Miniature Art, Contemporary
Art Gallery, Gornji Milanovac, Serbia
- 2012 Dialogue, Centre for Printmaking and Visual Research, International
Printmaking Project
- 2009 Contemporary Serbian Printmaking, Academy of Fine Arts, Xi'an,
China
Printmaking without Pressure, Graphic Collective Gallery, Belgrade
- 2007 Different Aspects of Figuration, Samsung Raemian Gallery, Seoul,
South Korea
9th International Biennial of Drawing and Printmaking, Masters of
Drawing and Printmaking Art, Gyor, Hungary
- 2006 The Gryphon, Graphic Design Biennial Exhibition, Graphic Collective
Gallery, Belgrade
- 2005 5th International Biennial of Printmaking, Le Musée des Beaux-Arts
BAL, Liege, Belgium
Foreign, Known, Serbian Cultural Centre, Paris, France
- 2005, 2003. Golden Pen of Belgrade, 6th International Biennial of
Illustration, Progress Gallery, Belgrade
- 2004 Contemporary Printmaking, Centre Circle, Kraljevo, Serbia;
Thessaloniki, Greece
Relation Beauty, Exposeptember, Skulpturens Hus, Stockholm,
Sweden
La Collecte International Two, Centre for Printmaking and Visual
Research, International Printmaking Project
1st International Exhibition FISAE CGD Ex Libris, National Museum,
Sint Niklaas, Belgium
- 2003 Graphology, Contemporary Art Gallery, Pancevo, Serbia
Mirror of the Balkans, Face – Identity, National Museum Gallery,
Kraljevo, Serbia
Balkan Printmaking, Warehouse B, Thessaloniki, Greece
42nd October Salon, ULUS Gallery, Belgrade

MAJA SIMIĆ

Experimental Cases of an Anthropometry

As have traditional fine arts disciplines like painting, sculpture and architecture, so has printmaking in its history from the Renaissance, via Vasari's studies up to the 20 century and the views of the theoretician Clement Greenberg - as a result of the debate on the respectable dignity and the priority of painting over sculpture – adopted, as its basic quality and specificity, the imperative of the optic primacy, more specifically the “pictorial” values of its media. One of the reasons for that has long been the result of a view that a work of art cannot be configured by impressing a simple matter or “emanation” of its referent but only by expressing a concrete idea, demonstrated by its form or sketch, the so-called *disegno*.

Disegno, as a strategic concept of the humanists and a generic concept of fine arts, a pictorial attribute of a *cosa mentale* and exclusive bearer of the key aesthetic values of the classical disciplines, has changed over time, expanded or has, on the contrary, been completely abolished. The practice of imprinting, indirectly also a practice of a printmaking media, gains on importance in the 20 century on the negation of the painterly illusionism or the optic primacy of the media, through the different geneses of the “idea of imprinting”, starting with the critic of the retinal, identifying perception of a work of art as a haptic phenomena, a gaze by contact; via print as an archetype produced by the unconscious acts of the artists, reintegrating traces of vanished civilizations; up to the idea of an imprinting that revives the ritual magic traces or processes directed by anthropological insights (M. Duchamp, J. Pollock, Y. Klein, G. Pane, G. Penone ...)

Classical art as well as the experience of present-day virtual reality, from a completely different points of view, have produced cultures that in the most diverse ways make ephemeral the phenomenon of the print and contact or even very effectively create “the phobia of the touch”. Apart from the above mentioned aesthetic practices of 20-century imprinting, we see in **Maja Simić's** work an “encounter” with cultures and religions that cultivate the practices of a specific interaction between the print and the contact. From the recognizable religious legacy of printing the image of the saints' bodies on the textile shrouds or the production of traditional ex-votos, over the revision of common anthropological insights - through the practice of exhibiting death masks in curiosity cabinets or showcasing anatomical parts of the body for scientific purposes – these traditions are all delicately linked to the various aesthetic acts of the artist and the intimate rituals of her daily life. The traditional iconography of solutionary purification, transgression of the suffering body or body in the ecstasy of love simultaneously are all being closely related to the artist's personal experience and her autobiographical “body-writings”.

The core of this work is constructed around a specific concept of a self-portrait, more specifically the body of the artist, processed in serial printing on various surfaces (enamel surfaces, (cotton cloth, Plexiglas, paper, wood, glass and ceramic tiles) in identical horizontal positions that reintegrate the different experiences of working in different printmaking media and the ritual daily life that seek to establish a new balanced relation between the concept and the practice of the (*im*)print, touch and contact.

The piece entitled ***She Bathed Regularly*** maybe presents the first generic act of this kind of introspection in whose center is the artist's body, brutal material printed in life size proportion of 1 to 1 (the imprinting of the body took place in the bathtub of the flat the artist lives in) in an attempt of empathy and reintegration with the vanished presence of the spirit of the previous tenants or what the studies of cultural anthropology call fatal encounter with one's virtual twin or the obligatory *Other*. The artist said about this work: *"In the first version I imprinted the face with my open mouth positioned in such a way that the opening of the mouth covered the opening of the drainpipe, thus I was able to stress that it was not only the matter that goes down the drainpipe but also breath and life, as well as to more convincingly convey the impression of the volume of the hole, an unknown void in which everything disappears. Intending to stress the aspect of transience, in the second print I positioned myself in such a way as to indicate suffering and death, to allude to the fetal position of the dead in ancient graves, but without serenity, with the head thrown back in a scream of despair. The third print is made up of two prints of the body turning, alluding to the last convulsion, an attempt to overcome death, prolong life"*.

In a series of pieces entitled ***Till Death Do Us Part , Beds and Dreams*** several formal of features of marriage are recreated, starting from the wedding photo and the wedding vows, to the apologetics of daily life of intimate companions, the bed as the space of their individual and partner diversity, exchange and potential agony due to the unintegrated *Self* in one of the most delicate unions of individuals – that being the marriage union. Especially in the series of prints *Beds and Dreams*, life with a partner can be seen as the most brutal imprint, the one without a printing proof, a configuration with no origin or perspective, constructed on "differences and delays", that evolved on the incidents of a full match and a slipping of identical printmaking matrices /emotional states/linear configurations. The cycles *Till Death Do Us Part, Beds and Dreams* have evoked in a completely different way then the triptych *She Bathed Regularly*; the experience of an atrophic visuality, the anthropological game of contact and distance, gaze by contact, the interspace of an awakened and (not) exchanged sensuality, the story of the pure and unclean, the search for the *Self* as a time of the vagrant, transient and undomesticated but her/his very own irrevocable *Other*, the story of the apotheosis of love and humanity.

All three cycles that have been in the making since 2002 although presented through the iconography of intimate records and places of fatal symmetry of the *Self* and its *Other*, through a search for identity at the place of its manifold origin, simultaneously present phenomena of complex social interaction and a culture where from the time of the Modern Age up till the present entwine the visual elements of the raw imprint and the aspects of things, memorabilia as objects between reliquary and portrait imprint, symbolic gestures of the living and gestures of the dead as well as the factual time measuring within one's internal duration of pain experience, desire and longing for love.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Кустос
Јелена Кривокапић

Curator
Jelena Krivokapić

Уредник издања
Драгица Вуковић

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Текст у каталогу и превод
Јелена Кривокапић

Text in Catalogue and Translation
Jelena Krivokapić

Лектура текста на енглеском
Ванда Перовић

Proofreading
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Алан Бећири

Photography
Alan Bećiri

Штампа
Инстант систем, Београд

Printed by
Instant system, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

76.071.1:929 Симић М.(083.824)
76(497.11)"19/20"(083.824)

СИМИЋ, Маја, 1975-

Маја Симић = Маја Simić : огледни случајеви једне антропометрије = experimental cases of an anthropometry : Продајна галерија "Београд", децембар 2016. / [текст у каталогу и превод Јелена Кривокапић = text in catalogue and translation Jelena Krivokapić ; фотографија Алан Бећири = photography Alan Bećiri]. - Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2016 (Београд : Инстант систем). - [12] стр. : илустр. ; 22 x 22 cm

Тираж 150. - Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Маја Симић: стр. [4].

ISBN 978-86-6141-102-1

а) Симић, Маја (1975-) - Графике - Изложбени каталози
COBISS.SR-ID 227465740

Насловна страна / Front cover

Кревет 1

2002, дигитална графика
2 x 63 cm x 100 cm

Bed 1

2002, digital print
2 x 63 cm x 100 cm

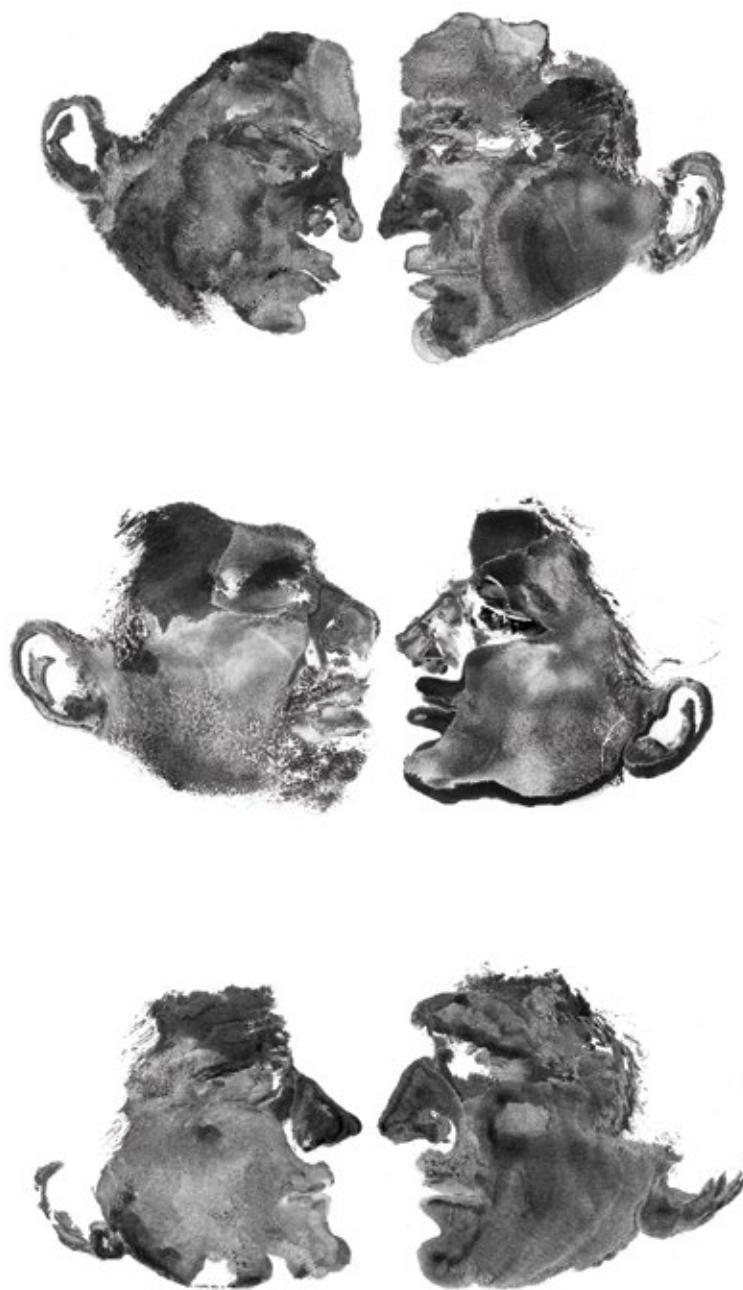
Последња страна / Back cover

Отисак, руке

2004, дигитална графика
63 cm x 100 cm

Imprint, Arms

2004, digital print
63 cm x 100 cm

Из серије *Док нас смрт не раздвоји*
2002/03, дигитална графика
50 cm x 30 cm сваки

Series *Until Death Do Us Part*
2002/03, digital print
30 cm x 50 cm each

www.galerijabeograd.org